

SENSE**NOTÍCIES DE
PALESTINA**

Les claus de ferro palestines no envelleixen perquè ja no són de cap casa. Les cases d'on eren les va destruir el sionisme. No hi ha portes per obrir.

Ara, i potser per sempre, ens queda el record del que eren, les portes, les cases i les persones que hi vivien. Ens queda la memòria de la catàstrofe, la Nakba, i un desig trist i enrabiad de justícia, de reparació.

Les claus no envelleixen, però simbolitzen el passat, ho signifiquen, però només perquè encara hi ha una memòria viva dels que hi eren i una memòria documentada. Com si no, ho sabríem? I ara han esdevingut signes d'un present inacceptable.

Estudiem per saber. A les classes, als seminaris, als tallers, a la biblioteca i a l'hemeroteca. I fem periodisme per saber què passa i compatir-ho amb qui bonament ens presta atenció.

Però no és un saber per nostàlgia i menys per curiositat. És un saber per reaccionar, que no és limitat al lament. Que sigui un primer pas per moure'ns i posar fi a unes actuacions del govern i l'exèrcit israelians per les quals el terme genocidi fa curt.

Documentar per saber; fer saber per actuar. És una clau del periodisme que tampoc envelleix.

Xavier Giró, 20.9.2024

